



## CESTUJME! EGYPT 5

Do KÁHIRY jedeme vkakem. Prý jezdí přesně, budeme mít samostatný vagon 1.třídy.



V realitě měl dvě hodiny zpoždění a žádný vagon pro nás. Nějak jsme se i se zavazadly vtěsnili mezi místní. Noční přejezd byl docela horor. Arabská hudba v diskotékové síle, plné světlo, neustálé přecházení do bufetového vozu. Ale i to patří k zážitkům z cest. Megapole Káhira se nedá poznat v tak krátké době – v paměti mi utkvěla botanická zahrada, ostrov Gezira, dopravní neřízený chaos. Samozřejmě náměstí Osvobození a muzeum. Celé křídlo 1. patra zabírá Tutanchamova hrobka. Posmrtná maska, sarkofágy, kanopy s hlavičkami



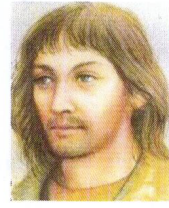
krásných žen., sošky čtyř set služebnicku, nabytek, nádobi ve zlatě, jídla, vyzbroj a výstroj, oblečení až po ponožky, pantofle a rukavice. Sálek Achnatona nás také zaujal. Vévodí jeho portrét s ženou a dětmi – jako jediný z faraonů se nechal zobrazit realisticky, jako nepěkný chlap, zřejmě prolezlý chorobami. 4.500 let staré barevné alabastrové sošky mají neobyčejně živoucí oči.

Stejně zajme dřevěná soška vesnického starosty – dobromyslný touštitk s pleši je jako živý. Trpasláci nebyli v Egyptě podřadní lidé, mohli mít i vysoké úřady a vysokou ženu a kupu dětí, jak svědčí další artefakt. Snad nejstarším exponátem je stéla na rozřívání vonných mastí z roku 3.150 před n. Jsou na ní vyobrazeny boje panovníka, který sjednotil Dolní a Horní Egypt. Horemhebova síň dokládá jeho výboje, stejně tak sál, věnovaný Thutmosemu III. Originální socha bohyně Hathory s malým „synáčkem“, tedy královnou Hapšetsuvt v další síni. A stovky a stovky dalších exponátů. Sledovali jsme žáky umělecké školy, přenašející motivy z vystavených děl na papyrus. Později jsme mohli v jedné výrobě sledovat i tvorbu papýru. (Zelená slupka se odřízne a použije při výrobě nábytku. Dužina se krájí na plátky, 6 dnů máčí ve vodě. Voda se vytlačí válečkem, lepkavé plátky se ručně kladou křížem přes sebe, mezi látkami se dalších 6 dní lisují.)

### Trocha historie ..... nikoho nezabije (část 16.

#### Konec Přemyslovců v Čechách. Václav III. (1289-1306)

Václav III. byl český, polský a uherský král; poslední panovník z dynastie Přemyslovců. Byl synem českého a polského krále Václava II. a jeho manželky Guty Habsburské. Ve svých devíti letech roku 1298 byl zasnouben s dcerou uherského krále Ondřeje III. V lednu roku 1301 Ondřej III. bez mužského dědice zemřel, Arpádovci tak vymřeli po meči. Uherští magnáti odmítli kandidaturu neapolského prince Karla Roberta z Anjou, který se nedlouho po Ondřejově smrti nechal v Ostřihomí korunovat ostřihomským arcibiskupem Řehořem na uherského krále. Protože tato korunovace porušila téměř všechny staré uherské zvyklosti, většina uherských šlechticů ji neuznala. Pro uherský sněm připadal v úvahu na post krále právě Václav III., který byl vnukem Kunhuty Halíčské a snoubencem Ondřejovy dcery Alžběty. Byl tedy dvanáctiletý Václav III. většinou uherské šlechty přijat a 27. srpna 1301 ve Stoličném Bělehradu korunován za uherského krále jako Ladislav V. Neovládal však celé Uhersko a vládu za něj vykonávali jeho otec a rádci. Během své vlády se musel potýkat s Karlem Robertem z Anjou, který ovládal jižní část Uherska a usiloval o uherskou korunu. Na Karlovu stranu se přidali papež Bonifác VIII. a římský král Albrecht Habsburský. Václav III. se v létě 1304 rozhodl podpořit postavení svého syna vojenským tažením do Uher. Brzy však musel z Uher ustoupit a Václava III. vzal s sebou. Uherské koruny se Václav III. nevzdal. Když Václav III. přebíral vládu po smrti svého otce v roce 1305, nastoupil na český a polský trůn, vzbuzoval mnohá očekávání. Prvním jeho činem bylo uzavření míru v srpnu 1305. Vzdal se mnoha území. Za to uznal římský král jeho právo na polskou korunu a vzdal se požadavků na výnosy z kutnohorských dolů. Avšak situace v zemi nebyla moc radostná. Království bylo zadlužené, situace v Polsku vrčková a Uhersku Václav fakticky nevládl. V počátcích Václavovy vlády probíhalo jednání s římským králem Albrechtem, ve kterém Václav dosáhl značných úspěchů. Prvním jeho činem bylo uzavření míru v srpnu 1305. Vzdal se mnoha území. Za to uznal římský král jeho právo na polskou korunu a vzdal se požadavků na výnosy z kutnohorských dolů. Po ukončení jednání s Habsburky se 9. října 1305 vzdal uherského trůnu ve prospěch dolnobavorského vévody Oty III. Uzavřel spojení s Řádem německých rytířů a dne 5. října 1305 se oženil s dcerou těšínského vévody Violou Těšínskou, čímž posílil svoji pozici v Polském království. Jednání mladého krále nebylo v počátcích bez chyb a omylů. Vedl nezřízený život, opilství a pitky, při kterých rozdával svým „spolustolovníkům“ statky a majetek. Toto chování trvalo celý rok. Obrat v králově chování podle kronikářů údajně nastal při prvním výročí smrti Václava II., kdy navštívil jeho hrob ve Zbraslavském klášteře, kde mu promluvil do svědomí zbraslavský opat Konrád z Erfurtu. Král zvažněl, zbavil se starých zvyků a začal na šlechticích vymáhat zpět majetek, který jim daroval. To u šlechticů vyvolalo značnou nelibost. (Podle Zbraslavské kroniky.)



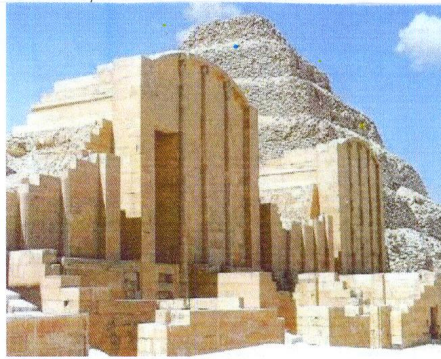
Bydleli jsme v GIZE v krásném hotelu Horemheb. Třída královny Viktorie, (manželka Napoleona III.), je docela výstavná, plná hotelů. Rozrostla se skoro až k pyramidám.



O nich je tolik teorií, kolik je na světě archeologů. Hovoříme o pyramidách, ale každá je celým chrámovým komplexem, ke kterému patří i zádušní chrámy. Nejstarší Cheopsova přišla o špičku, je vysoká už jen 136,5m. Z materiálu jsou se prý postavila třímetrová zeď kolem Francie. (na snímku z r. 1888) Průvodce nás provedl vnitřkem, stejně tak nejmenší Menkaureovou.

Prostřední Rachtova je jen o něco menší Cheopse. 70m dlouhá sfinga strážá vstup do areálu. Všude kolem menší doprovodné stavby, kafetérie. Taký velbloudi.

Nechal jsem se přemluvit na nasazení, že mi udělají fotku. Místo toho klusem do pouště - rodina umírá hladu, velbloud chce žrát, dej peněženku. Ještě že v ní už zbyvalo posledních 20 dolárků. Nechal jsem to být. Na poslední dny jsme si museli půjčit. Což o to, ale tři dny po návratu domů prošla světem zpráva, že u pyramid došlo ke střešbě, teroristé zabilí 28 turistů.



Podle nilského kanálu to díme SAKKARY není daleko. Vidíme honosné vily i prostá stavení. V této části Egypta je kolem 80 pyramid. V Sakkare je možno vidět vůbec nejstarší, stupňovitou Džoserovu, zbudovanou asi asi 2.600 let před Kristem. (Odborníci stejně vedou spory o stáří, o stavitelích i jménech faraonů, kteří je stavěli.) Prošli jsme ruiny zádušních chrámů, celý komplex staveb s výkladem. Na upravené pouštní ploše faraon dokazoval, že je stále schopný vládcem. Musel osobně zvížezít nad býkem. Každý faraon zvížezil, mladý či

starý – kněží býka připravili tak, aby neměl problém.

Další zastávkou byla výrobná voňavek. Samozřejmě s pohostěním, abychom jim to oplátili v nákupech. Esence z Egypta jsou prý základem vůní většiny světových značek, tvrdili. Možné to je, mají mnohatisíciletou tradici. Tou poslední zastávkou bylo typické bistro s místními dobrotami.

Zpět do Hurgady je to asi 550 km. Za svítání jsme prošli Káhirou, pokračovali podél Suezského průplavu a Rudého moře s jedinou zastávkou v RAS GHARIB. Bylo toho všeho až nad hlavu. Odpočinek u moře byl zlatým hřebem, všechny útrapy cestování byly smyty.

Piši to při větrné bouři „Sabina“, tak musím dodat, že při zpátečním letu nás něco podobného potkalo také. Kapitán letadla zvládl bravurně nouzové přistání na Rhodu, obvyklý potlesk pasažérů byl víc než upřímný. Nucená zastávka vadila jen těm, kdo neměli v pořádku záživání. Já musím poděkovat čtenářům, že to povídání vydrželi až do konce. Slibuju, že příště budu stručnější.

Pavel Hruban

Situace v Polsku se koncem roku 1305 začala pro Přemyslovcy rapidně zhoršovat. Krakovský kníže Vladislav I. Lokýtek řídil odboj v Malopolsku, ohrožoval Krakov a dobyl hrad Pelczyska na Sandoměřsku. Na Velkopolsko útočil hlohovský kníže Jindřich III., který se zmocnil Poznaně. Zemi ohrožovaly i vpády Litevců. Přívrženci Václava III. postupně odpadávali a český hejtman Oldřich z Boskovic i krakovský biskup Jan Muskata se dostávali do problémů. Dobrou službu králi vykonávali mimo jiné Němečtí rytíři, kteří v lednu 1306 jménem Václava III. uzavřeli v Toruni s Lokýtkem devítiměsíční příměří. Poté, co do Polska dorazily uherské posily Amadea z Aby, však Lokýtek příměří porušil. Václavovi nezbylo nic jiného než do Polska podniknout vojenské tažení. Protože neměl dostatek finančních prostředků na najmutí žoldnéřského vojska, na jaře roku 1306 vyhlásil v Čechách i na Moravě zemskou hotovost. Setkal se však s odporem šlechty a proto Václav šlechtě pohrozil revindikací majetku a zřejmě k ní učinil první kroky. V červenci se při shromáždění vojska odebral do Olomouce a vládu v Čechách dočasně předal svému švagrovi Jindřichu Korutanskému. V Olomouci byl však ve čtvrtek 4. srpna 1306 při odpočinku v domě kapitulního děkana, zavražděn. Pachatelle se nikdy nepodařilo zjistit, ani to, komu to prospělo. S mladým mužem, ležícím v tratolišti krve v kapitulním domě, vyhasla v mužské linii Přemyslovska dynastie po meči. „Byl tak zabit ten slavný král uherský, polský a český L.P.1306 dne 4.srpna v sedmém věku svém“. Tělo krále bylo pochováno v olomoucké katedrále. Až roku 1326 nařídila jeho sestra Eliška, tehdy česká královna, přemístit pozůstatky Václava III. do Zbraslavského klášteře. Tam byl slavnostně pohřben vedle svého otce a rodiny. Petr Žitavský: Zbraslavská kronika. Horký



Všem jubilantům, kteří v měsíci červnu oslaví své životní jubileum, děkujeme za jejich práci pro stranu a do dalších let přejeme hodně zdraví, protože je vzácné, hodně štěstí protože je krásné, hodně lásky, protože je jí málo, hodně všeho za co žít by stálo, a do dalších let pohodu a spokojenost v osobním životě. OV KSČM Kladno

### BLAHOPŘEJEME

- ❖ 37. ZO KSČM Kladno - Švermov srdečně blahopřeje s. DIMJANOVIČOVÉ Venuši, která dne 17. června oslaví již 81. narozeniny.
- ❖ ZO KSČM Cvrčovice srdečně blahopřeje soudruhu Josefu PODRÁSKÉMU, který dne 13. června oslaví neuvěřitelně 93. narozeniny. OV KSČM děkuje za práci pro stranu, do dalších let přeje pevné zdraví, hodně štěstí, osobní a rodinnou spokojenost, pohodu a životní jistotu.

Za jednotlivá jména v blahopřání odpovídá zadavatel včetně dodržení GDPR, ne redakce Svobody.

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel. 312 687 909, 312 687 656, 734 430 256, E-mail: kscm.kl@tiscali.cz. WEB: http://kladno.kscm.cz. MIČ 47 437

Nevyžádané příspěvky se nevracejí